

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

7 март 2018 година *

„Обжалване — Държавни помощи — Помощи, приведени в изпълнение от Френската република в полза на Sernam — Помощи за реструктуриране и рекапитализиране, гаранции и отказ от вземания от SNCF към Sernam — Решение, с което тези помощи се обявяват за несъвместими с вътрешния пазар и се разпорежда възстановяването им — Продажба на активи en bloc — Понятие „продажба“ — Объркване между предмета и цената на продажбата на активите en bloc — Открита и прозрачна процедура — Критерий за частния инвеститор — Прилагане на този принцип към прехвърляне на активи en bloc — Компенсаторни мерки“

По дело C-127/16 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 26 февруари 2016 г.,

SNCF Mobilités, по-рано Société nationale des chemins de fer français (SNCF), установено в Saint-Denis (Франция), за което се явяват P. Beurier, O. Billard, G. Fabre и V. Landes, адвокати,

жалбоподател,

като другите страни в производството са:

Европейска комисия, за която се явяват B. Stromsky и T. Maxian Rusche, в качеството на представители,

ответник в първоинстанционното производство,

Френска република,

Mory SA, в ликвидация

Mory Team, в ликвидация,

установени в Пантан (Франция), за които се явяват B. Vatier и F. Loubières, адвокати,

встъпили страни в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: R. Silva de Lapuerta, председател на състава, C. G. Fernlund, J.-C. Bonichot, S. Rodin и E. Regan (докладчик), съдии,

генерален адвокат: P. Mengozzi,

* Език на производството: френски.

секретар: V. Giacobbo-Peyronnel, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 9 март 2017 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 20 юли 2017 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 С жалбата си SNCF Mobilités, по-рано Société nationale des chemins de fer français (наричано по-нататък „SNCF“), иска отмяната на решение на Общия съд на Европейския съюз от 17 декември 2015 г., SNCF/Комисия (T-242/12, наричано по-нататък „обжалваното решение“, EU:T:2015:1003), с което той е отхвърлил жалбата му за отмяна на Решение 2012/398/ЕС на Комисията от 9 март 2012 година относно Държавна помощ SA.12522 (C 37/08) — Франция — Прилагане на решение „Sernam 2“ (ОВ L 195, 2012 г., стр. 19, наричано по-нататък „решение „Sernam 3“).

Обстоятелства, предхождащи спора

- 2 В началото на 2000 г. финансовото положение на Sernam SA, чиято дейност е със структурен дефицит, налага прилагането на план за реструктуриране, основаващ се по-конкретно върху взети от SNCF мерки за търговско подпомагане и оздравяване, представляващи държавни помощи. С решение от 23 май 2001 г. относно държавна помощ NN 122/2000 (ex NJ 140/2000) (ОВ С 199, 2001 г., стр. 15, наричано по-нататък „решение „Sernam 1““) Европейската комисия одобрява помощ за реструктуриране на групата Sernam и обявява за съвместима с вътрешния пазар помощ в размер на 503 милиона евро за реструктурирането на Sernam, която първоначално е предвидена в рамките на проект за поемане на последното от Geodis SA.
- 3 С писмо от 17 юни 2002 г. френските власти уведомяват Комисията, че одобрените с решение „Sernam 1“ помощи са били изпълнени при условия, различни от тези, въз основа на които Комисията е взела това решение. Освен това с писмо от 8 юли 2002 г. Комисията е сезирана с оплакване относно преписката Sernam.
- 4 С писмо от 30 април 2003 г. Комисията уведомява Френската република за решението си, озаглавено „Държавни помощи — Франция — Покана за представяне на мнения съгласно [член 108, параграф 2 ДФЕС] относно помощта С 32/03 (ex NN 122/2000) — “Sernam 2: преразглеждане на помощите за реструктуриране“ (ОВ С 182, 2003 г., стр. 2), да започне процедурата по член 108, параграф 2 ДФЕС срещу тези помощи.
- 5 В решението си 2006/367/ЕО от 20 октомври 2004 г. относно държавна помощ, частично приведена в изпълнение от Франция в полза на предприятието Sernam (ОВ L 140, 2006 г., стр. 1, наричано по-нататък „решение „Sernam 2“), Комисията заключава, че не е спазено решение „Sernam 1“ и че това представлява неправилно използване на помощта по смисъла на член 1, буква ж) от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член [108 ДФЕС] (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41).

- 6 В тази връзка тя констатира, че допълнителна помощ от 41 милиона евро е била незаконно изплатена за покриване на някои загуби след приемането на решение „Sernam 1“, и разпорежда нейното възстановяване. Въпреки това Комисията установява също, че френските органи са изпълнили редица от целите си в съответствие с решение „Sernam 1“ и че разглежданата помощ отговаря на условията за изменение на план за реструктуриране, предвидени в точка 3.2.4 от Насоките на Общността за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране на предприятия в затруднение (ОВ С 288, 1999 г., стр. 2). Следователно Комисията потвърждава съвместимостта с вътрешния пазар на държавната помощ от 503 милиона евро, разрешена с решение „Sernam 1“, стига да бъдат спазени две условия, тоест, от една страна, концентрирането на Sernam върху неговата дейност за доставки по железопътен транспорт, и от друга страна, замяната на неговата дейност за доставки по пътният транспорт с използване на услугите на независими предприятия. Като алтернатива решение „Sernam 2“ е предвиждало също възможността за прехвърляне en bloc на активите на Sernam.
- 7 Така постановителната част на решение „Sernam 2“ има следното съдържание:

„Член 1

1. Одобрената през май 2001 г. държавна помощ в полза на [...] Sernam на стойност 503 милиона евро е съвместима с общия пазар, в случай че са спазени предвидените в членове 3 и 4 условия.
2. Държавната помощ от страна на [Френската република] в полза на [...] Sernam на стойност 41 милиона евро не е съвместима с общия пазар.

Член 2

1. [Френската република] предприема по отношение на получателя всички необходими мерки, за да възстанови посочената в член 1, параграф 2 помощ, която му е била незаконно предоставена.
2. Възстановяването се извършва без забавяне съгласно процедурите по националното право, при положение че те допускат незабавното и ефективно изпълнение на настоящото решение. Помощите, които следва да бъдат възстановени, включват лихвата, считано от датата, на която тези помощи са предоставени на разположение на получателя, до датата на възстановяването им. Лихвата се изчислява въз основа на референтния процент, използван за изчисляването на субсидията, еквивалентна на регионална помощ.

Член 3

1. Без да се накърняват разпоредбите на параграф 2, е необходимо да бъдат спазени следните условия:
  - a) Sernam ще може да упражнява единствено дейност по превоз на колетни пратки по железопътен транспорт по концепцията „Train bloc express“ (ТБЕ). В тази връзка SNCF гарантира, че за развитието на железопътния товарен превоз (ТБЕ) всеки друг оператор, който подаде искане, ще се ползва със същите условия, които са предложени на Sernam.
  - б) От своя страна Sernam ще трябва в продължение на следващите две години, считано от датата на съобщаване на настоящото решение, да замени изцяло собствените си средства и услуги за пътен превоз със средства и услуги за пътен превоз на едно или повече икономически и юридически независими от SNCF предприятия, подбрани въз основа на открита, прозрачна и недискриминационна процедура.

Под „собствени средства и услуги за пътен превоз на Sernam“ се разбират всички пътнотранспортни средства, т.е. превозните средства за пътен превоз на дружеството Sernam, които то напълно притежава или ползва (под наем или на лизинг);

Предприятията, които ще поемат пътните дейности на Sernam, ще трябва да осигурят със собствени средства всички пътнотранспортни услуги.

2. В случай че Sernam продаде активите си en bloc до 30 юни 2005 г. на пазарна цена на юридически независимо от SNCF дружество и въз основа на открита, прозрачна и недискриминационна процедура, условията по параграф 1 не се прилагат.

Член 4

Всяка частична или пълна продажба на Sernam се извършва на пазарна цена и въз основа на открита за всички конкуренти и прозрачна процедура. При тези условия, в случай че [...] Sernam продължи дейността си, негова ще бъде отговорността за възстановяването на помощта от 41 милиона евро.

Член 5

В срок от два месеца от нотификацията на настоящото решение [Френската република] информира Комисията за предприетите мерки по изпълнението му.

Член 6

Адресат на настоящото решение е Френската република“ [неофициален превод].

- 8 SNCF решава да използва предоставената възможност в член 3, параграф 2 от решение „Sernam 2“ за прехвърляне на активите на Sernam en bloc. Според френските органи икономическото положение на Sernam не е позволило получаването на предложения за положителна цена в рамките на тръжната процедура, проведена за сметка на SNCF от банка. Всички оферти, представени в рамките на тази процедура, в заключение достигат до силно отрицателна стойност. Тъй като никаква твърда оферта не е направена, е взето решение обсъжданията да продължат единствено с консорциума, състоящ се от кандидат № 5, който участва в ръководния екип на Sernam. В крайна сметка на 15 юни 2005 г. кандидат № 5 уведомява устно SNCF, че не може да подаде оферта за изкупуване, дори и условна, преди 30 юни 2005 г.
- 9 На 30 юни 2005 г. SNCF взема решение да сключи продажбата с Financière Sernam SAS, което е изцяло притежавано от ръководния екип на Sernam.
- 10 Процесът на прехвърляне се извършва на четири етапа, посочени в меморандума за разбирателство, подписан на 21 юли 2005 г. от SNCF, Sernam, Sernam Xpress SAS, едно от десетте изцяло притежавани от Sernam дъщерни дружества, и Financière Sernam. Първо, SNCF рекапитализира Sernam с 57 милиона евро. Второ, Sernam прави в полза на Sernam Xpress частична вноска на активи. Тази вноска засяга всички активи, в това число сумата от 57 милиона евро от рекапитализирането, и пасивите на Sernam, с изключение на някои финансови пасиви на обща стойност от 38,5 милиона евро. В замяна на това Sernam получава дял от Sernam Xpress на номинална стойност от 100 EUR. Трето, непосредствено след вноската Sernam Xpress извършва увеличение на капитала с 2 милиона евро, изцяло записано на SNCF. Вследствие на тази сделка SNCF притежава по-голямата част от дяловете на Sernam Xpress. Четвърто, Sernam и SNCF прехвърлят всичките си дялове в Sernam Xpress на Financière Sernam на цена 2 милиона евро.

- 11 След това прехвърляне, на 15 декември 2005 г. Sernam е обявено в ликвидация по съдебен ред. Вземането от 41 милиона евро, съответстващо на държавната помощ, която трябва да се възстанови по силата на решение „Sernam 2“, е вписано в пасива на ликвидационното имущество на Sernam. От тази сума SNCF успява действително да получи сума от 2,75 милиона евро след провеждането на производството по ликвидация.
- 12 От 24 юни 2005 г. Комисията е уведомена от първи жалбоподател за неправилно прилагане на решение „Sernam 2“. С писма от 10 април 2006 г. и 23 април 2007 г. Комисията е сезирана с друго оплакване от втора заинтересована страна. И двамата жалбоподатели по същество считат, че решение „Sernam 2“ е приложено неправомерно.
- 13 С решение от 16 юли 2008 г., озаглавено „Държавни помощи — Франция — Държавна помощ С 37/08 — Прилагане на решение „Sernam 2“ — Покана за представяне на мнения съгласно член [108, параграф 2 ДФЕС]“ (ОВ С 4, 2009 г., стр. 5), Комисията започва официалната процедура по разследване по член 108, параграф 2 ДФЕС, която довежда до приемането на решение „Sernam 3“ на 9 март 2012 г.
- 14 В това последно решение Комисията приема, че несъвместимата с вътрешния пазар помощ от 41 милиона евро не е възстановена. Тя приема също, че процесът на прехвърляне не е спазил условията по член 3, параграф 2 от решение „Sernam 2“ и от това заключава, че помощта за реструктуриране от 503 милиона евро, разрешена при условията с решение „Sernam 2“, е приложена неправомерно. Освен това Комисията приема, че приложените от SNCF мерки с цел осъществяването на това прехвърляне представляват нови държавни помощи, несъвместими с вътрешния пазар. Тези нови помощи обхващат рекапитализирането в размер 57 милиона евро на Sernam от SNCF, отказа от вземания на SNCF към Sernam в размер от 38,5 милиона евро, както и гаранциите, отпуснати от SNCF при прехвърлянето на дейности от Sernam на Financière Sernam, с изключение на гаранцията, предоставена на железниците.

Производството пред Общия съд и обжалването съдебно решение

- 15 На 4 юни 2012 г. жалбоподателят подава в секретариата на Общия съд жалба за отмяна на решение „Sernam 3“.
- 16 В подкрепа на искането си за отмяна жалбоподателят изтъква шест основания. Тези основания са изведени, първо, от нарушение на правото на защита, доколкото в решение „Sernam 3“ Комисията е заела позиция относно неприложимостта на критерия за частния инвеститор към конкретния случай, която не била посочена в решението за започване на официалната процедура по разследване, второ, от нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания, трето, от нарушение на задължението за спазване на разумен срок и на принципа на правна сигурност, четвърто, от грешки при прилагане на правото и от фактически грешки, които Комисията допуснала, като приела, че при прехвърлянето на активите на Sernam en bloc не били спазени условията, предвидени в член 3, параграф 2 от решение „Sernam 2“, пето, грешка при прилагане на правото, която Комисията допуснала, като приела, че задължението за възстановяване на държавната помощ от 41 милиона евро, обявена за несъвместима с решение „Sernam 2“, се е прехвърлило на Financière Sernam и на неговите дъщерни дружества, и накрая, шесто, грешка при прилагане на правото, която Комисията допуснала, като приела, че мерките, предвидени в меморандума за разбирателство от 21 юли 2005 г., съдържат нови държавни помощи в полза на Sernam Xpress и Financière Sernam.
- 17 С обжалваното решение, без да се произнеса по възражението за недопустимост, направено от Комисията срещу първоинстанционната жалба, Общият съд отхвърля цялата жалба, въпреки че приема довода на SNCF, че Комисията е допуснала грешка, като е приела, че прехвърлянето на активите на Sernam en bloc на отрицателна цена не представлява продажба. Така, както става

ясно от точки 100—108 от обжалваното решение, Общият съд приема, че понятието „продажба“ не изключва непременно вероятността посоченото прехвърляне да се извърши на отрицателна цена.

Искания на страните пред Съда

18 С жалбата си SNCF иска от Съда:

- да обяви жалбата да допустима и основателна,
- да отмени обжалваното решение, и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

19 Комисията, Morgy SA и Morgy Team искат отхвърлянето на жалбата и осъждането на жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

По жалбата

По първото основание

По първата част на първото основание

– Доводи на страните

20 С първата част на първото основание жалбоподателят упреква Общия съд, че в точки 194 и 195 от обжалваното решение е приел, че член 3, параграф 2 от решение „Sernam 2“ има за цел да се прекъсне икономическата дейност на Sernam.

21 Най-напред, подобно заключение почивало на грешка при прилагане на правото. Предвидената в член 3, параграф 2 от решение „Sernam 2“ продажба на активи en bloc предполагала всички активи на предприятието да се прехвърлят като едно цяло на един-единствен купувач. По този начин понятието за прехвърляне на активи en bloc неизбежно водело до продължаването на дейността на предприятието.

22 В това отношение Общият съд опорочил обжалваното решение и с непълни мотиви, като не обяснил как прехвърляне на всички активи на Sernam като едно цяло на един-единствен купувач, който освен това трябвало, както посочва съображение 217 от решение „Sernam 2“, да поеме освободените от Sernam пазарни дялове, е могло да доведе до прекъсването на икономическите дейности на същото.

23 Освен това, на стадия на писмената реплика жалбоподателят упреква Комисията за твърдението, че прехвърлянето на активите на Sernam en bloc има за цел прекъсване на дейността на същото, въпреки че самата Комисия е обяснила в делата, по които са постановени решения от 29 април 2004 г., Германия/Комисия (C-277/00, EU:C:2004:238, т. 68—70), и от 19 октомври 2005 г., CDA Datenträger Albrechts/Комисия (T-324/00, EU:T:2005:364, т. 73), че вследствие на подобно прехвърляне икономическата дейност на дадено предприятие продължава.

- 24 По-нататък жалбоподателят счита, че съображение 217 от решение „Sernam 2“ ясно посочва целта на прехвърлянето en bloc на активите на Sernam, тоест Sernam да не действа повече в предходната си правна форма и неговите пазарни дялове да бъдат освободени в полза на независим купувач. Преследваната цел, както ставало ясно от член 3, параграф 2 от това решение, разгледано с оглед на съображение 217, следователно била да се прекъсне в бъдеще всякаква капиталова връзка между SNCF и неговото дъщерно дружество, за да се избегне отпускането на нови държавни помощи.
- 25 Като посочил в точки 194 и 195 от обжалваното решение, че целта на прехвърлянето en bloc на активите на Sernam била да се прекъсне неговата икономическа дейност, Общият съд възприел цел, каквато не следва нито от постановителната част, нито от мотивите на решение „Sernam 2“. По подобен начин жалбоподателят упреква Общия съд, че в точка 218 от обжалваното решение е споменал за купувач, включил активите на Sernam в собствената си търговска стратегия, въпреки че това условие не фигурира в текста на съображение 217 от решение „Sernam 2“, което посочва само независим купувач, тоест без правна връзка със SNCF. С това Общият съд възприел тълкуване, което се различава от съдържанието на това решение, въпреки че в него няма и най-малка двусмисленост.
- 26 В практиката си Съдът обаче ограничавал прибягването към тълкуването на постановителна част на акт с оглед на мотивите, които са довели до неговото приемане, до случаите, в които тази постановителна част не била достатъчно изрична (решение от 19 юни 1980 г., Roudolff, 803/79, EU:C:1980:166, т. 7). С прилагането в конкретния случай на този тълкувателен принцип, въпреки че това не е оправдано от текста на член 3, параграф 2 от решение „Sernam 2“, Общият съд изопачил това решение.
- 27 Накрая, Общият съд опорочил обжалваното решение с противоречие в мотивите, доколкото в точки 194 и 195 е приел, че съображение 217 от решение „Sernam 2“ предвижда ясно, че целта на прехвърлянето на активите en bloc била да се прекъсне икономическата дейност на Sernam, като същевременно в точка 218 е приел, че същото това съображение може „да изглежда като продължаване на икономическата дейност“ на същото.
- 28 Комисията, подкрепяна от Moгу и Moгу Team, счита, че първата част на първото основание трябва да се отхвърли.

– *Съображения на Съда*

- 29 Следва още в самото начало да се отхвърли упрекът, насочен срещу приложенияте от Общия съд методи на тълкуване. В точки 86 и 87 от обжалваното решение той е припомнил, за да я приложи, постоянна практика на Съда, според която, от една страна, при тълкуването на разпоредба на правото на Съюза трябва да се вземат предвид не само нейното съдържание, но и нейният контекст и целите на правната уредба, от която тя е част (вж. по-конкретно решение от 27 септември 2017 г., Nintendo, C-24/16 и C-25/16, EU:C:2017:724, т. 70, както и цитираната съдебна практика), и от друга страна, че постановителната част на даден акт на Съюза е неразделна от мотивите му и трябва да се тълкува, когато това е необходимо, предвид съображенията за неговото приемане (решение от 25 октомври 2011 г., eDate Advertising и др., C-509/09 и C-161/10, EU:C:2011:685, т. 55, както и цитираната съдебна практика).
- 30 Доколкото жалбоподателят упреква Общия съд, включително когато изтъква изопачаване на член 3, параграф 2 от решение „Sernam 2“, че е допуснал грешки при прилагане на правото при преценката на целта на тази разпоредба, следва да се припомни, че в точка 191 от обжалваното решение Общият съд е посочил, че от съображения 200 и 208—211 от това решение, които са включени в част, озаглавена „Предотвратяване на нарушения на конкуренцията — конкретни компенсаторни мерки“ [неофициален превод], е видно, че посоченото решение е целяло да

наложи компенсаторни мерки за помощта, от която се е ползвало Sernam, и за нейното неправомерно прилагане, изисквайки от него да се оттегли „устойчиво от пазарните сегменти със свръхкапацитет“, за да не се допусне „предприятие, което би трябвало да прекрати дейността си поради заявени трудности, да заема изкуствено пазарни дялове с голямо търсене в ущърб на конкурентни и финансово здрави предприятия“.

- 31 От това следва, както Общият съд е констатирал в точка 192 от обжалваното решение, че член 3, параграф 1 от решение „Sernam 2“ е имал за цел „отпадане на Sernam от пазара със свръхкапацитет и предотвратяване на всякакви нарушения на конкуренцията във връзка с предоставянето на помощта за реструктуриране от 503 милиона евро“, изисквайки поемане на пътнотранспортните дейности на Sernam от други предприятия и диверсификацията на дейността на Sernam с железопътен товарен транспорт.
- 32 Следва също да се припомни, че от една страна, в точка 193 от обжалваното решение Общият съд е констатирал, че съображение 217 от решение „Sernam 2“, позоваващо се на освобождаването на пазарни дялове в полза на независим купувач, се вписвало, както съображения 200 и 208—211 от това решение, в неговата част, посветена на предотвратяването на нарушения на конкуренцията, и от друга страна, той е посочил в точка 194, че „двамата параграфа от член 3 от решение „Sernam 2“, които съзнателно са предвидени като алтернативни, предвиждат условия за помощта за реструктуриране от 503 милиона евро и имат една и съща цел — да се предотвратят възникналите вследствие на тази помощ нарушения на конкуренцията“.
- 33 Следва, че въз основа на това напълно правилно Общият съд е могъл да направи в точки 194 и 195 от обжалваното решение извода, че целта на продажбата en bloc на активите на Sernam, предвидена в член 3, параграф 2 от решение „Sernam 2“, разглеждан с оглед на съображение 217, била прекъсването на икономическата дейност на Sernam и изчезването му, което е направило безполезно спазването на условията по член 3, параграф 1 от това решение.
- 34 Що се отнася до спазването на задължението за мотивиране, следва да се припомни, че съгласно постоянната практика на Съда мотивите на съдебното решение трябва да излагат по ясен и недвусмислен начин съображенията на Общия съд, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетото решение, а на Съда — да упражни своя контрол (вж. по-конкретно решение от 4 април 2017 г., Омбудсман/Staelen, C-337/15 P, EU:C:2017:256, т. 83 и цитираната съдебна практика).
- 35 Трябва обаче да се констатира, че в точки 191—195 от обжалваното решение, както са резюмирани в точки 30—33 от настоящото решение, са изложени в достатъчна степен от гледна точка на правото мотивите, поради които Общият съд е приел, че прехвърлянето en bloc на активите на Sernam целяло прекратяване на икономическата дейност на това предприятие.
- 36 Доводът на жалбоподателя, изразяващ се в поддържане, че Общият съд е допуснал противоречие в мотивите, също не може да се приеме. Всъщност трябва да се посочи, че макар Общият съд да е приел в точка 218 от обжалваното решение, че съгласно съображение 217 от решение „Sernam 2“ купувачът на активите en bloc би могъл de facto да продължи собствената си дейност с активите на Sernam, което можело да изглежда като продължаване на икономическата дейност на същото, той незабавно е уточнил, че „би трябвало да става въпрос за дейността на субект, съвсем различен от Sernam, а именно за купувач, който да включи активите на Sernam в собствената си търговска стратегия, без което пазарните дялове на получателя не биха могли да се считат за „освободени“.
- 37 Впрочем с това уточнение Общият съд само е потвърдил, без да изопачава решение „Sernam 2“, че прилагането на член 3, параграф 2 от това решение предполага продажбата на активите на Sernam на независим купувач.

- 38 Впрочем доводът, изведен от това, че позицията, поддържана от Комисията в нейния писмен отговор, била различна от тази, която тя защитавала по делата, довели до постановяването на решения от 29 април 2004 г., Германия/Комисия (C-277/00, EU:C:2004:238, т. 68—70), и от 19 октомври 2005 г., CDA Datenträger Albrechts/Комисия (T-324/00, EU:T:2005:364, т. 73), въпреки че не доказва по какъв начин Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото при преценката си на целта на член 3, параграф 2 от решение „Sernam 2“, трябва да се отхвърли като недопустим (вж. по аналогия решение от 14 декември 2016 г., SV Capital/ABE, C-577/15 P, EU:C:2016:947, т. 69).
- 39 С оглед на всички предходни съображения първата част на първото основание трябва да се отхвърли като отчасти недопустима и отчасти неоснователна.

По втората част на първото основание

– Доводи на страните

- 40 С втората част на първото основание жалбоподателят упреква Общия съд, че в точка 90 от обжалваното решение е дал тълкуване на понятието „продажба“, споменато в член 3, параграф 2 от решение „Sernam 2“, като позоваващо се на действително прехвърляне на активи на 30 юни 2005 г. Нито член 3, параграф 2, нито съображение 217 от решение „Sernam 2“ обаче се позовавали на подобно действително прехвърляне. Освен това съгласно френското право, и по-специално съгласно член 1583 от code civil (Граждански кодекс) продажбата е сключена с постигането на съгласие между купувача и продавача от момента, в който те се договорят относно вещта и цената, при това дори ако вещта все още не е доставена, нито цената е платена. По този начин като придал на термина „продажба“ значение, което надхвърляйки използваните от Комисията недвусмислени термини, не следва нито от постановителната част, нито от мотивите на решение „Sernam 2“ и което е в разрез със значението на този термин в националните правни системи, Общият съд изопачил понятието „продажба“, с което допуснал грешка при прилагане на правото.
- 41 Комисията счита, че втората част на първото основание трябва да се отхвърли.

– Съображения на Съда

- 42 Следва да се отбележи, че както е видно от точки 30—33 от настоящото решение, целта на член 3, параграф 2 от решение „Sernam 2“, разглеждан с оглед на съображение 217, е била да гарантира действителното освобождаване на пазарни дялове в полза на независим купувач.
- 43 Така Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел в точка 90 от обжалваното решение, че за спазването на времевото условие, предвидено в член 3, параграф 2 от решение „Sernam 2“, съгласно което тази разпоредба можела да се приложи „[в] случай че Sernam продаде активите си en bloc до 30 юни 2005 г.“, било необходимо действително прехвърляне на активите на тази дата и е констатирал в точка 91 от това решение, че този краен срок не е бил спазен.
- 44 Поради това втората част на първото основание трябва да се отхвърли като неоснователна.

По третата част на първото основание

– Доводи на страните

- 45 С третата част на първото основание жалбоподателят изтъква, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото и е опорочил обжалваното решение с недостатъчни мотиви, като е приел в точки 118 и 124 от това решение, че продажбата en bloc на активите на Sernam, както е предвидена в член 3, параграф 2 от решение „Sernam 2“, трябва да се отнася единствено до активите.
- 46 На първо място, жалбоподателят поддържа, че като се задоволил с възпроизвеждане на член 3, параграф 2 от решение „Sernam 2“, както и на съображение 217, за да потвърди, от една страна, в точка 117 от обжалваното решение, че решение „Sernam 2“ разграничавало „ясно „продажба[та] на цялото имущество на Sernam (активи и пасиви)“ от „продажбата на активи en bloc“ на Sernam“, и за да направи извода, от друга страна, в точки 118 и 124 от това решение, че Комисията напълно правилно е приела, че продажбата en bloc на активите се отнасяла само до активите, и изключвала пасивите, Общият съд си послужил с категорично твърдение и по този начин опорочил посоченото решение с недостатъчни мотиви.
- 47 На второ място, жалбоподателят счита, че възприетото от Общия съд разграничаване между продажбата на цялото имущество на Sernam, обхващаща активите и пасивите, и продажбата en bloc на активите, с изключение на пасивите, е погрешно.
- 48 Най-напред, подобно разграничаване произтичало от изопачаване на член 3, параграф 2 от решение „Sernam 2“, доколкото тази разпоредба не уточнявала по никакъв начин, че активите трябвало да бъдат продадени сами и да се изключат напълно пасивите.
- 49 По-нататък, жалбоподателят оспорва извода на Общия съд, посочен в точка 119 от обжалваното решение, че тълкуването на продажбата en bloc на активите като включваща пасивите би означавало да се отрече разликата между двете алтернативни условия, посочени в двата параграфа на член 3 от решение „Sernam 2“ и свързани с двата сценария за продажба, предвидени в съображение 217 от това решение.
- 50 Условията, свързани с първия сценарий, тоест този за продажба на цялото имущество на Sernam, имали за цел да смекчат неблагоприятните последици за конкурентите от запазването на Sernam на пазара, налагайки поемане на пътните дейности на Sernam от други предприятия и диверсификация на неговата дейност с железопътния товарен транспорт. Тези условия не били оправдани във втория сценарий, тоест този за прехвърляне en bloc на активите на Sernam, тъй като Sernam вече не действало в предходната си правна форма и предоставило своите пазарни дялове на независим купувач. Следователно условията, свързани с всеки от двата сценария, наистина били различни.
- 51 Накрая, жалбоподателят изтъква, че с оглед на твърдяната преследвана цел с член 3, параграф 2 от решение „Sernam 2“, добавянето на пасивите към активите няма никакво отражение върху продължаването на икономическата дейност, а единствено евентуално отражение върху определянето на стойността.
- 52 Ако целта на член 3, параграф 2 от решение „Sernam 2“ е била да се прекрати икономическата дейност на Sernam, трябвало е тази разпоредба да се позовава на средство за прехвърляне, позволяващо да се достигне тази цел, каквото е прехвърлянето на активи, взети поотделно или по партии.
- 53 Комисията счита, че третата част на първото основание трябва да се отхвърли.

– Съображения на Съда

- 54 На първо място, що се отнася до довода, че възприетото от Общия съд разграничаване между продажбата на цялото имущество на Sernam, включващо активите и пасивите, и продажбата en bloc на активите, с изключение на пасивите, било погрешно, следва още в началото да се припомни, че както беше посочено в точки 30—33 от настоящото решение, член 3, параграфи 1 и 2 от решение „Sernam 2“ представляват два алтернативни избора, имащи една и съща цел, тоест прекъсването на икономическата дейност на Sernam на пазара със свръхкапацитет.
- 55 В това отношение следва да се констатира, че в съображение 217 от решение „Sernam 2“ е уточнено, че ако дейностите на Sernam трябвало да продължат в рамките на продажба на цялото му имущество, обхващаща активите и пасивите, предвидените в член 3, параграф 1 от това решение условия трябвало да се приложат. Напротив, това не било така в хипотезата на прехвърляне en bloc на активите на Sernam, тъй като прекъсването на дейността на същото е резултат от освобождаването на пазарните дялове на това дружество в полза на независим купувач и от отпадането на неговите ангажименти в сектор със свръхкапацитет.
- 56 По този начин напълно правилно Общият съд е приел в точка 117 от обжалваното решение, че решение „Sernam 2“ разграничавало ясно продажбата на цялото имущество на Sernam, обхващащо активите и пасивите, и продажбата en bloc на активите на същото, и е направил от това извода в точки 118 и 124 от това решение, че прехвърлянето en bloc на активите на Sernam, посочено в член 3, параграф 2 от решение „Sernam 2“, разглеждан с оглед на съображение 217, трябва да се схваща като изключващо пасивите.
- 57 Противно на твърдяното от жалбоподателя, различно тълкуване, както е посочил Общият съд в точка 119 от обжалваното решение, би означавало да се отрече съществуваща разлика между двете алтернативни условия, посочени в член 3, параграфи 1 и 2 от решение „Sernam 2“.
- 58 Както генералният адвокат е посочил в точка 47 от своето заключение, ако се следват изтъкнатите от жалбоподателя разсъждения, би било възможно да се продаде почти цялото имущество на Sernam и то да продължи своята дейност, без да е необходимо да се прилагат компенсаторните мерки, предвидени в член 3, параграф 1 от решение „Sernam 2“, лишавайки по този начин този член 3, параграф 2 от всякакво полезно действие.
- 59 На второ място, що се отнася до изтъкнатата от жалбоподателя липса на мотиви на обжалваното решение, следва да се констатира, че с оглед на припомнената в точка 34 от настоящото решение съдебна практика обжалваното решение отговаря на изискванията за мотивиране, наложени на Общия съд, при положение че последният е изложил в точки 117—119 от това решение мотивите, поради които е приел, че продажбата en bloc на активите трябвало да включва само активите.
- 60 С оглед на предходното третата част на първото основание трябва да се отхвърли като неоснователна. Следва, че първото основание трябва да се отхвърли в неговата цялост.

По второто основание

Доводи на страните

- 61 С второто основание жалбоподателят упреква Общия съд, че е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел в точки 163 и 164 от обжалваното решение, че прехвърлянето en bloc на активите на Sernam не е резултат от открита и прозрачна тръжна процедура, както изисква член 3, параграф 2 от решение „Sernam 2“, с мотив, че именно консорциумът, образуван от

кандидат № 5 и от ръководния екип на Sernam, е участвал първоначално в тръжната процедура, а не членовете му поотделно, и че следователно ръководният екип не е участвал самостоятелно в процедурата от началото ѝ. Нито от решение „Sernam 2“, нито от правото на Съюза следвало, че кандидатът, който в крайна сметка е избран в края на тръжна процедура, трябва да е участвал самостоятелно в нея от началото ѝ.

- 62 Жалбоподателят припомня, че кандидат № 5 и ръководният екип на Sernam са участвали като част от консорциум в тръжната процедура още от началото ѝ и са предложили най-малко отрицателната стойност за активите en bloc. Едва след оттеглянето на кандидат № 5 ръководният екип на Sernam е решил да продължи процедурата и да представи сам офертата за поемане, направена първоначално от консорциума. Така жалбоподателят счита, че подобни обстоятелства отговарят на изискванията относно открития и прозрачен характер на тръжна процедура, както се извеждат от практиката на Комисията при вземане на решения и от практиката на Съда.
- 63 Всъщност в практиката си при вземане на решения Комисията изисквала в това отношение всички страни, независимо дали към тях е било отправено запитване, които са евентуално заинтересовани от въпросното придобиване, да са имали възможността да представят оферта и за целта да са разполагали с едни и същи възможности за информиране и условия относно сроковете. Освен това в решения от 29 април 2004 г., Германия/Комисия (C-277/00, EU:C:2004:238, т. 95), и от 19 октомври 2005 г., CDA Datenträger Albrechts/Комисия (T-324/00, EU:T:2005:364, т. 73), било прието, че фактът, че продажба не е извършена незабавно, а е била предшествана от неуспешни опити с друго дружество, бил улика от естество да докаже, че следваната процедура е била достатъчно открита и прозрачна.
- 64 Нещо повече, жалбоподателят счита за възможно да се приеме, че принципите на откритост и прозрачност в областта на обществените поръчки могат да се приложат по аналогия към процедурите за прехвърляне на активи. От Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО (ОВ L 94, 2014 г., стр. 65), както и от Директива 2014/23/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за възлагане на договори за концесия (ОВ L 94, 2014 г., стр. 1) обаче ставало ясно, че правото на Съюза разрешава възлагането на подобна поръчка на икономически оператор, без публикуване и без предварителна конкуренция след неуспешното приключване на първа процедура за възлагане на обществена поръчка, независимо че операторът не е участвал в тази първа процедура и без това да представлява нарушение на принципите на откритост и прозрачност. Тези принципи а fortiori трябвало да се считат за спазени, когато активите са били прехвърлени на последното заинтересовано лице, единствено направило твърда оферта, когато то е участвало в цялата процедура, първоначално като съдружник в консорциум, от който другата страна се е оттеглила в хода на процедурата.
- 65 Комисията счита, че второто основание е недопустимо и при условията на евентуалност трябва да се отхвърли по същество.

Съображения на Съда

- 66 Най-напред, без да е необходимо произнасяне по изложената в точка 64 от настоящото решение евентуална аналогия между тръжната процедура, свързана с настоящото дело, и принципите, приложими в областта на обществените поръчки, следва да се отбележи, че доводът, който жалбоподателят е извел от тази евентуална аналогия, почива върху факта, че в резултат от тръжната процедура никаква оферта или никаква подходяща оферта не е била направена. Подобен довод обаче би могъл да бъде приет само ако беше поставена под въпрос фактичката констатация, направена от Общия съд в точка 170 от обжалваното решение, според която „последната заинтересована страна“ в прозрачната и открита тръжна процедура е кандидат № 4.

[...] Както обаче подчертава Комисията в писмените си изявления, след оттеглянето на кандидат № 5, вниманието е трябвало да бъде насочено към кандидат № 4, който е участвал в процедурата от самото ѝ начало и също е заявил интерес след края на втория кръг“. Следователно посоченият довод, който приканва Съда да замести със своя анализ този, даден от Общия съд в рамките на неговата суверенна преценка на фактите и на доказателствата, е недопустим и трябва да се отхвърли.

- 67 По-нататък, дори да се допусне, че следваната от Комисията практика в решенията и в насоките ѝ подкрепя довода на жалбоподателя, тази практика при всички случаи не обвързва Съда при тълкуването на правилата на Съюза (вж. в този смисъл решение от 1 октомври 2015 г., *Electrabel и Dunamenti Erőmű/Комисия*, C-357/14 P, EU:C:2015:642, т. 68).
- 68 При всички случаи, както напълно основателно Общият съд е припомнил в точка 183 от обжалваното решение, съгласно практиката на Съда откритият и прозрачен характер на тръжна процедура се преценява в зависимост от съвкупност от доказателства относно обстоятелствата на конкретния случай (вж. в този смисъл решение от 29 април 2004 г., *Германия/Комисия*, C-277/00, EU:C:2004:238, т. 95).
- 69 При това положение с оглед на фактите по настоящия случай, като е констатирал в точки 170 и 171 от обжалваното решение, че одобрената оферта не е била предложена от кандидат, който е участвал самостоятелно в тръжната процедура от самото ѝ начало, Общият съд напълно правилно е приел в точка 174 от това решение, че изискването относно открития и прозрачен характер на процедурата не е било спазено.
- 70 Като последица от това второто основание трябва да се отхвърли като отчасти недопустимо и отчасти неоснователно.

По третото основание

Доводи на страните

- 71 С третото основание жалбоподателят поддържа, че в точки 165—167 и точка 170 от обжалваното решение Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото и изопачаване на фактите, като е приел, че твърдата оферта на ръководния екип на Sernam не може да се счита за представена в резултат на открита и прозрачна процедура, с мотив, че тази оферта била много по-неизгодна за продавача отколкото необвързващите оферти, представени на втория кръг от процедурата от кандидати № 4 и № 5.
- 72 Този анализ се основавал на изопачаване на конкретните факти. Общият съд не взел предвид факта, че предложената от тези двама кандидати сума за рекапитализиране предполагала към датата на осъществяване на сделката в ликвидната сметка на Sernam неминуемо да остане сумата, посочена във финансовия баланс за 2004 г., тоест 49,2 милиона евро. От своя страна офертата, представена от ръководния екип на Sernam на 30 юни 2005 г., в която се посочвало рекапитализиране от 59 милиона евро, обаче отчитала силното намаляване на ликвидните средства на Sernam между 31 декември 2004 г. и 30 юни 2005 г.
- 73 Комисията счита, че третото основание е неотнормимо или, при условията на евентуалност, трябва да се отхвърли по същество.

Съображения на Съда

- 74 Доколкото жалбоподателят критикува преценката на Общия съд на офертите, направени от ръководния екип на Sernam и кандидати № 4 и № 5, достатъчно е да се констатира, че той цели да оспори един от елементите, накарал Общия съд да приеме в точка 174 от обжалваното решение, че офертата на този ръководен екип не е резултат от открита и прозрачна тръжна процедура.
- 75 Както обаче става ясно от посочения в точки 68 и 69 от настоящото решение анализ във връзка с второто основание на жалбата, с оглед на фактите по настоящото дело обстоятелството, че ръководният екип на Sernam не е взел участие самостоятелно в тръжната процедура още от самото ѝ начало, е достатъчно, за да се докаже, че откритият и прозрачен характер на тази процедура, изискван с член 3, параграф 2 от решение „Sernam 2“, не е бил спазен.
- 76 Следователно третото основание трябва да се отхвърли като неотнормимо.

По четвъртото основание

Доводи на страните

- 77 С четвъртото основание жалбоподателят упреква Общия съд, че в точка 153 от обжалваното решение е констатирал, че Комисията не е объркала предмета на продажбата и продажната цена, като е приела, че посредством последователните рекапитализирания на Sernam, а след това на Sernam Xpress, нетна сума от 57 милиона евро е била добавена към активите в нарушение на член 3, параграф 2 от решение „Sernam 2“.
- 78 На първо място, с категоричното потвърждаване в точка 153 от обжалваното решение, че е „достатъчно [...] да се установи, че Комисията не е допуснала никакво объркване между предмета и цената на продажбата“, Общият съд опорочил това решение с недостатъчни мотиви.
- 79 На второ място, като отказал да приеме, в точка 153 от обжалваното решение, че рекапитализирането от 57 милиона евро представлявало отрицателната цена, „платена“ за активите на Sernam en bloc, Общият съд опорочил обжалваното решение и с противоречие в мотивите, тъй като в точки 103 и 107 от това решение е приел, че в правото относно държавните помощи значение имат не правната форма, в която могат да бъдат облечени транзакциите, а тяхната икономическа същност и че е възможно да се извърши продажба на отрицателна цена посредством предварително рекапитализиране от купувача.
- 80 На трето място, Общият съд допуснал множество грешки при прилагане на правото. От една страна, била погрешна неговата преценка в точка 153 от обжалваното решение, според която нетната сума от 57 милиона евро посредством последователните рекапитализирания на Sernam, а след това на Sernam Xpress, се е добавила към активите на тези дружества. Според жалбоподателя рекапитализирането на стойност от 57 милиона евро не представлява добавка към прехвърлените активи, а съответства на отрицателната цена, платена за придобиването en bloc на активите на Sernam.
- 81 От друга страна, жалбоподателят упреква Общия съд, че е допуснал втора грешка при прилагане на правото, като е констатирал в точки 154 и 158 от обжалваното решение, че отрицателната цена произтича от факта, че задължението да се продадат единствено активите на Sernam, без пасивите, не било спазено, и че ако жалбоподателят беше спазил това задължение, цената на продажбата е щяла да бъде положителна или нулева. Според жалбоподателя, доколкото продажбата en bloc на активите предполага продължаването на дейността на Sernam,

структурно дефицитният характер на прехвърлената дейност и автоматичното прехвърляне на трудовите договори, както предвижда френското право, неминуемо водело до отрицателна оценка на дейността. Така наличието на отрицателна цена се дължало не на добавянето на някои пасиви, а на прехвърлянето на структурно дефицитно образувание.

82 Комисията счита, че четвъртото основание е отчасти недопустимо, и отчасти неоснователно.

Съображения на Съда

83 На първо място, що се отнася до критиката относно липсата на мотиви на обжалваното решение, следва да се отбележи, че в точка 152 Общият съд е констатирал становището на Комисията в съображение 117 от решение „Sernam 3“, че „чрез рекапитализирането на Sernam и на Sernam Xpress към активите на Sernam е добавена нетната сума от 57 милиона евро и че тази добавка към активите не е била разрешена от член 3, параграф 2 от решение „Sernam 2“.

84 От това с оглед на припомнената в точка 34 от настоящото решение съдебна практика следва, че Общият съд е изложил с цялата изискуема яснота причините, поради които Комисията не е направила обръкване между предмета на продажбата и цената на продажбата.

85 На второ място, не би могло да се поддържа, че точка 153 от обжалваното решение е в разрез с точки 103 и 107 от същото решение. Всъщност последните точки са свързани с анализа на понятието „продажба“, с който Общият съд е приел в рамките на представената пред първата инстанция втората част на четвъртото основание, че продажба може да се извърши на отрицателна цена, по-конкретно посредством предварително рекапитализиране от продавача.

86 Този въпрос е различен от това дали в конкретния случай Комисията можела да приеме, както тя прави в съображение 117 от решение „Sernam 3“, че е извършено добавяне на активи в нарушение на член 3, параграф 2 от решение „Sernam 2“ — въпрос, който Общият съд е решил в рамките на представената пред него четвърта част на четвъртото основание и към която спада точка 153 от обжалваното решение.

87 На трето място, доколкото жалбоподателят упреква Общия съд, че е допуснал посочените в точки 80 и 81 от настоящото решение грешки при прилагане на правото, трябва, от една страна, да се констатира, че в точка 153 от обжалваното решение Общият съд се е задоволил да отбележи, че към активите е била добавена нетна сума от 57 милиона евро посредством рекапитализиране на Sernam, фактически елемент, който не е оспорен от страните.

88 От друга страна, както става ясно от точки 54—58 от настоящото решение, напълно правилно Общият съд е приел, че включването на пасивите в продажбата en bloc на активите на Sernam не спазвало задължението, наложено с решение „Sernam 2“. От своя страна последицата, която Общият съд е извел от това в точки 154 и 158 от обжалваното решение, като е констатирал, че отрицателната цена, платена за активите на Sernam, е щяла да бъде положителна или нулева, ако бяха продадени само активите, представлява фактическа преценка. При положение че жалбоподателят не изтъква никакво изопачаване на фактите, неговите доводи трябва да се отхвърлят като недопустими.

89 С оглед на гореизложеното четвъртото основание трябва да се отхвърли отчасти по същество и отчасти като недопустимо.

По петото основание

Доводи на страните

- 90 С петото основание жалбоподателят упреква Общия съд, че в точка 278 от обжалваното решение е изопачил член 4 от решение „Sernam 2“ и че в точка 279 от това решение е приел погрешно, че тъй като Sernam е продължило да съществува икономически в рамките на Sernam Xpress, а след това на Financière Sernam, вписването в ликвидационния пасив на Sernam на вземането за възстановяване на помощта от 41 милиона евро нарушава тази разпоредаба.
- 91 На първо място, жалбоподателят упреква Общия съд, че в точка 278 от обжалваното решение е приел, че „загатването в член 4 от решение „Sernam 2“ за продължаване на дейността на Sernam може единствено да се отнася до икономическата му дейност“, въпреки че тази разпоредаба предвижда единствено, че „в случай че дружеството Sernam продължи дейността си, негова ще бъде отговорността за възстановяването на помощта от 41 милиона евро“.
- 92 Тъй като посочената разпоредаба е недвусмислена, тя трябва да се тълкува буквално. По този начин направеното в нея позоваване на съществуването на „Sernam“ трябва да се схваща като съществуването на юридическото лице на Sernam. Следователно член 4 от решение „Sernam 2“ се задоволявал да направи разграничение между това дали юридическото лице „Sernam“ продължава да съществува, без да отчита, изрично или мълчаливо, въпроса за прекъсването на икономическата дейност на същото.
- 93 Позовавайки се на точка 77 от решение от 20 септември 2001 г., Banks (C-390/98, EU:C:2001:456), и на точка 80 от решение от 29 април 2004 г., Германия/Комисия (C-277/00, EU:C:2004:238), жалбоподателят изтъква, че подобно тълкуване е съобразено с постоянната практика на Съда, според която, когато дружество — получател на държавна помощ, продаде активите си на трето лице и по пазарната цена, изгодата от помощта е включена в пазарната цена, поради което действителната полза от помощта остава за продавача.
- 94 Като придал на член 4 от решение „Sernam 2“ смисъл и обхват, каквито този член не можел да има поради неговата недвусмислена формулировка, Общият съд изопачил тази разпоредаба и допуснал грешка при прилагане на правото.
- 95 На второ място, въз основа на точка 135 от решение от 13 септември 2010 г., Гърция и др./Комисия (T-415/05, T-416/05 и T-423/05, EU:T:2010:386), и на точка 155 от решение от 28 март 2012 г., Ryanair/Комисия (T-123/09, EU:T:2012:164), жалбоподателят отбелязва, че преценката за съществуването на икономическа приемственост между дружество, което се е ползвало от държавни помощи, и купувача на неговите активи, включвайки по този начин прехвърлянето на конкурентното предимство, свързано с ползата от помощите, на купувача на посочените активи, се извършва в зависимост от предмета на прехвърлянето, цената му, идентичността на акционерите или собствениците на предприятието приобретател и предприятието прехвърлител, момента на извършване на прехвърлянето или пък икономическата логика на сделката. Прилагането на тези критерии от Общия съд в неговата преценка на икономическата приемственост между Sernam и купувача en bloc на активите на същото обаче било опорочено от множество грешки при прилагане на правото.
- 96 Най-напред, що се отнася до идентичността на акционерите, в точка 242 от обжалваното решение Общият съд приел погрешно, че икономическата приемственост трябва да се прецени между Sernam и Sernam Xpress. Тъй като френското право не допуска по-конкретно уговарянето на отрицателна цена в договор за продажба, предвидените в член 3, параграф 2 от решение „Sernam 2“ условия направили невъзможна пряката продажба en bloc на активите от Sernam на Financière Sernam. Избраният подход, тоест вноска и прехвърляне, предшестван от

рекапитализиране, осигурил в рамките на тези ограничения на националното право реалната икономическа същност на сделката да бъде прехвърляне en bloc на активи от Sernam на Financière Sernam.

- 97 Като насочил анализа си върху отношенията между Sernam и Sernam Xpress, Общият съд изкуствено раздробил една-единствена сделка и по този начин нарушил принципа, според който в правото относно държавните помощи значение има не правната форма, в която могат да бъдат облечени транзакциите, а тяхната икономическа същност. Освен това Общият съд допуснал противоречие в мотивите с оглед на припомнения в точка 107 от обжалваното решение принцип, че продажба може да се извърши на отрицателна цена.
- 98 По-нататък, що се отнася до цената на прехвърлянето, жалбоподателят упреква Общия съд, че в точка 255 от обжалваното решение е отказал да вземе предвид пазарната цена, платена за активите на Sernam, въпреки че този критерий, по-конкретно на основание решения от 29 април 2004 г., Германия/Комисия (C-277/00, EU:C:2004:238, т. 86), и от 19 октомври 2005 г., CDA Datenträger Albrechts/Комисия (T-324/00, EU:T:2005:364, т. 97—99), е един от най-важните критерии, за да се направи извод за липсата на икономическа приемственост.
- 99 Нещо повече, що се отнася до предмета на прехвърлянето, Общият съд погрешно приел в точка 240 от обжалваното решение, че този критерий е изпълнен с мотива, че цялото имущество на предприятието е било прехвърлено в нарушение на член 3, параграф 2 от решение „Sernam 2“. Единствено обаче пасивите за експлоатация, а не всички пасиви, са били добавени към активите, което правело анализа на Общия съд неотнотосим.
- 100 Освен това жалбоподателят критикува направената от Общия съд преценка в точка 246 от обжалваното решение относно момента на прехвърлянето, според която той е приел, че моментът на изпълнението на решението за възстановяването на неправомерна помощ също е толкова подходящ за заобикалянето на задължението за възстановяване на подобна помощ, колкото и фазата на официалната процедура по разследване. В конкретния случай не можело да се изтъкне никакво заобикаляне, при положение че самата Комисия е предвидила възможността за прехвърляне en bloc на активи и че посочените активи са били продадени на пазарната цена.
- 101 Накрая, що се отнася до икономическата логика на сделката, жалбоподателят счита, че Общият съд е направил погрешен извод за нарушението на целта на член 3, параграф 2 от решение „Sernam 2“, доколкото дейността на Sernam не е била прекъсвана. Тъкмо тази разпоредба обаче направила възможно прехвърлянето на дейността на Sernam, като позволила прехвърляне en bloc на активите на Sernam.
- 102 Комисията счита, че развитите в подкрепа на петото основание доводи са неотнотосими или, при условията на евентуалност, неоснователни.

Съображения на Съда

- 103 Доколкото жалбоподателят критикува, на първо място, значението, което Общият съд е дал в точка 278 от обжалваното решение на продължаването на съществуването на Sernam, следва да се констатира, че макар да изтъква изопачаване на член 4 от решение „Sernam 2“, жалбоподателят на практика цели да оспори тълкуването, което Общият съд е дал на тази разпоредба.
- 104 В това отношение следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика основната цел на възстановяването на неправомерно предоставената държавна помощ е да се отстрани нарушението на конкуренцията, предизвикано от осигуреното чрез неправомерната помощ конкурентно предимство (вж. по-конкретно решение от 1 октомври 2015 г., Electrabel и

Dunamenti Erőmű/Комисия, C-357/14 P, EU:C:2015:642, т. 111, както и цитираната съдебна практика). Възстановяването на положението преди изплащането на незаконната или несъвместима с вътрешния пазар помощ е необходимо условие за запазване на полезния ефект на разпоредбите на договорите относно държавните помощи (решение от 20 септември 2001 г., Banks, C-390/98, EU:C:2001:456, т. 75).

- 105 От тази гледна точка следва да се припомни, че съгласно член 107, параграф 1 ДФЕС, освен когато е предвидено друго в Договора, всяка помощ, предоставена от държава членка или чрез ресурси на държава членка, под каквато и да било форма, която нарушава или заплашва да наруши конкуренцията чрез поставяне в по-благоприятно положение на определени предприятия или производството на някои стоки, доколкото засяга търговията между държавите членки, е несъвместима с вътрешния пазар (вж. по-конкретно решение от 21 декември 2016 г., Комисия/Aer Lingus и Ryanair Designated Activity, C-164/15 P и C-165/15 P, EU:C:2016:990, т. 39).
- 106 По този начин, както Общият съд е припомнил в точка 277 от обжалваното решение, незаконните помощи трябва да бъдат възстановени от дружеството, което продължава икономическата дейност на предприятието, което се е ползвало от тази помощ, когато е установено, че това дружество продължава реално да се ползва от конкурентното предимство, свързано с ползата от посочената помощ (вж. в този смисъл решение от 24 януари 2013 г., Комисия/Испания, C-529/09, EU:C:2013:31, т. 109 и цитираната съдебна практика).
- 107 Поради това напълно правилно Общият съд е приел в точка 278 от обжалваното решение, че продължаването на дейността на Sernam, на която се позовава член 4 от решение „Sernam 2“, „може единствено да се отнася до икономическата му дейност“.
- 108 На второ място, що се отнася до твърдените грешки при прилагане на правото в анализа на икономическата приемственост, следва да се припомни, че подобна приемственост между дружествата — страни по прехвърляне на активи, се преценява в зависимост от предмета на прехвърлянето, тоест активите и пасивите, запазването на работната сила, групирани активи, от цената на прехвърлянето, от идентичността на акционерите или на собствениците на предприятието приобретател и предприятието прехвърлител, момента на извършване на прехвърлянето, тоест след началото на разследването, започването на процедурата или крайното решение, или пък икономическата логика на сделката (вж. по-конкретно решение от 8 май 2003 г., Италия и SIM 2 Multimedia/Комисия, C-328/99 и C-399/00, EU:C:2003:252, т. 78).
- 109 Първо, що се отнася до предмета на прехвърлянето, следва да се отбележи, че в точка 240 от обжалваното решение Общият съд само е припомнил фактическите констатации, направени в точки 134—137 от това решение, според които предметът на сделката не се ограничава до продажба на активите на Sernam, а се отнася до прехвърлянето на цялото имущество, включващо активите и пасивите на същото. Трябва обаче да се констатира, че жалбоподателят не оспорва тези констатации в рамките на жалбата.
- 110 Второ, следва да се отбележи, както става ясно от анализа, посочен в точки 66—69 от настоящото решение, че Общият съд напълно правилно е приел, че офертата на ръководния екип на Sernam не е резултат от открита и прозрачна тържна процедура. Така с основание в точка 255 от обжалваното решение той е счел, че поради тази причина платената в конкретния случай отрицателна цена не е пазарна цена.
- 111 Освен това, за да подкрепи това становище, Общият съд е взел предвид други елементи, които не са оспорени от жалбоподателя, по-конкретно като е отбелязал в точки 256 и 260 от обжалваното решение, че твърдяната пазарна цена съответства на оперативна помощ и че

предоставените експертизи могат само да докажат, че продажната цена е такава пазарна цена. Поради това жалбоподателят не би могъл да упреква Общия съд, че е отказал да вземе предвид критерия за пазарната цена.

- 112 Трето, що се отнася до твърдяната от жалбоподателя грешка при прилагане на правото във връзка с прилагането на критерия за идентичността на акционерите, трябва да се констатира, че макар да следва да се даде предимство на икономическата същност на държавните помощи, техните правни форми могат също да се окажат релевантни при преценката на тази икономическа същност. По-специално въпросът за прехвърлянето на помощта се преценява по различен начин според това дали то се вписва в рамките на продажба на дружествени дялове или в рамките на продажба на всички активи или на част от тях (вж. в този смисъл решение от 29 април 2004 г., Германия/Комисия, C-277/00, EU:C:2004:238, т. 78 и 84).
- 113 От това следва, че напълно правилно в точка 242 от обжалваното решение Общият съд не е санкционирал отчитането от страна на Комисията на отношението между Sernam и Sernam Xpress, за да направи извода, че Sernam Xpress е длъжникът по задължението за възстановяване на незаконосъобразната помощ, което задължение в крайна сметка е прехвърлено на Financière Sernam поради сливането му със Sernam Xpress.
- 114 Впрочем поради същите причини, като посочените в точки 85 и 86 от настоящото решение, жалбоподателят не може да поддържа, че в рамките на своя анализ на критерия, свързан с идентичността на акционерите, Общият съд е влязъл в противоречие със собствената си констатация в точка 107 от обжалваното решение относно възможността по принцип да се сключват продажби на отрицателни цени.
- 115 Освен това, що се отнася до момента на прехвърлянето, трябва да се констатира, че в точка 246 от обжалваното решение Общият съд се е задоволил да посочи, че „моментът на изпълнението на решение, предвиждащо възможността за продажба на активи en bloc на ползвателя на помощта, както и задължение за възстановяване на незаконосъобразна и несъвместима помощ, изглежда най-малкото също толкова подходящ за заобикалянето на задължението за възстановяване, колкото и фазата на официалната процедура по разследване“, което не би могло да представлява грешка при прилагане на правото.
- 116 Доколкото жалбоподателят поддържа, че не може да се изтъкне никакво заобикаляне, тъй като възможността за прехвърляне en bloc на активите на Sernam е била предвидена в решение „Sernam 2“, достатъчно е да се припомни, че от точки 54—58, както и от точки 109—111 от настоящото решение става ясно, по-конкретно че това прехвърляне не е било сведено единствено до активите на Sernam и че то не е било извършено на пазарната цена. Като последица от това предвидените в член 3, параграф 2 от решение „Sernam 2“ изисквания не са били спазени.
- 117 Накрая, не би могло да се приеме доводът, с който жалбоподателят упреква Общия съд, че в рамките на преценката на икономическата логика на прехвърлителната сделка е приел, че доколкото икономическата дейност на Sernam не е била прекъсната, целта на член 3, параграф 2 от решение „Sernam 2“ не е била спазена. Всъщност достатъчно е да се припомни, че от точки 30—33 от настоящото решение е видно, че целта на член 3, параграф 2 от решение „Sernam 2“ наистина е била подобно прекъсване.
- 118 Вследствие на това доводите, с които жалбоподателят счита, че Общият съд е допуснал грешки при прилагане на правото във връзка с анализа на икономическата приемственост между Sernam и купувачите на неговите активи en bloc, са неоснователни.
- 119 С оглед на гореизложеното петото основание трябва да се отхвърли по същество.

По шестото основание

По първата част на шестото основание

– Доводи на страните

- 120 С първата част на шестото основание жалбоподателят упреква Общия съд, че е взел предвид само един от повдигнатите от Комисията мотиви, за да отхвърли прилагането на критерия за частния инвеститор към прехвърлянето en bloc на активите на Sernam и че след като е установил, че този критерий е неприложим, поради факта че подобно прехвърляне, позволено с член 3, параграф 2 от решение „Sernam 2“, било равнозначно на компенсаторните мерки по член 3, параграф 1 от решение „Sernam 2“, в точка 312 от обжалваното решение е приел, че „вече не [следвало] да се разглеждат останалите доводи [...] [изтъкнати] от Комисията [...] с оглед обосноваване на неприложимостта на критерия за частния инвеститор, изведен от т.нар. контекст „за възстановяване“ на държавните помощи“. С това Общият съд опорочил мотивите на това решение с липса на отговор, като не взел предвид твърденията за нарушения, които жалбоподателят е изтъкнал в жалбата си пред първа инстанция, срещу неприложимостта на критерия за частния инвеститор поради факта на твърдяното положение на възстановяване.
- 121 Жалбоподателят счита също, че двата мотива, на които се основава Комисията, за да отхвърли критерия за частния инвеститор, са взаимно изключващи се. Всъщност Комисията не можела да оправдае изключването на този критерий с положение на възстановяване, предполагащо че разглежданата помощ е несъвместима с вътрешния пазар, и същевременно със съществуването на компенсаторна мярка, предполагаща че тази помощ е съвместима с този пазар. Така Общият съд не се произнесъл по противоречието, което опорочава мотивите на решение „Sernam 3“.
- 122 Комисията счита, че първата част на шестото основание трябва да се отхвърли.

– Съображения на Съда

- 123 Следва още в самото начало да се отхвърли доводът, с който жалбоподателят упреква Общия съд, че не е санкционирал противоречието в мотивите, на което било основано решение „Sernam 3“. Всъщност подобни доводи, изтъкнати от жалбоподателя едва на стадия на писмената реплика, не са били повдигнати пред Общия съд. Не би могъл обаче да се упреква Общият съд за това, че не е разгледал довод, който не му е бил представен.
- 124 Що се отнася до довода на жалбоподателя, изведен от липсата на отговор, следва да се отбележи, че в точки 286 и 287 от обжалваното решение Общият съд е изложил причините, изтъкнати от Комисията, за да отхвърли критерия за частния инвеститор. Както Общият съд е припомнил, в съображения 154 и 155 от решение „Sernam 3“ Комисията се основава на два мотива, тоест, на първо място, върху този, изведен от това, че този критерий не намира приложение в положение на възстановяване на помощ, и на второ място, на този, изведен от това, че продажбата en bloc на активите на Sernam, позволена с член 3, параграф 2 от решение „Sernam 2“, се вписва в положение на компенсиране, което изключва отчитането на принципа на разумния частен инвеститор.
- 125 В точки 288—311 от обжалваното решение Общият съд е разгледал приложимостта на критерия за частния инвеститор към компенсаторните мерки и е направил извода за изключването на този критерий, отбелязвайки в точка 309 от това решение, че „логиката на насрещните престации при продажбата на активите на Sernam en bloc, припомнена в съображение 155 от [решение „Sernam 3“], е различна от логиката на частен оператор, стремящ се да увеличи максимално печалбите си или, както е в случая, да сведе до минимум загубите си“.

- 126 Следователно трябва да се констатира, че доводът, изведен от това, че Комисията е допуснала евентуална грешка при прилагане на правото, като е приела, че критерият за частния инвеститор е също неприложим поради наличието на положение на възстановяване, в което се вписва продажбата en bloc на активите на Sernam, е бил при всички случаи неотносим. Като последица от това Общият съд не е опорочил мотивите на обжалваното решение с липса на отговор, като е приел в точка 312 от това решение, че липсва основание за разглеждането на подобен довод.
- 127 С оглед на предходното първата част на шестото основание трябва да се счита за неоснователна.

По втората част на шестото основание

– Доводи на страните

- 128 С втората част на шестото основание жалбоподателят счита, че като одобрил възприетия от Комисията в съображение 155 от решение „Sernam 3“ подход, според който, доколкото продажбата en bloc на активите на Sernam е компенсаторна мярка, принципът на разумния частен инвеститор е неприложим, Общият съд е изопачил решение „Sernam 2“. В подкрепа на тази втора част жалбоподателят изтъква четири довода.
- 129 Първо, Общият съд изопачил това, което следва от текста на член 3, параграф 2 от решение „Sernam 2“. Предвиденото в тази разпоредба задължение за прехвърляне en bloc на активите на Sernam на пазарната цена и след провеждане на прозрачна и открита тръжна процедура съответствало именно на прилагането на критерия за разумния частен инвеститор. Впрочем подобен извод произтичал от Известието на Комисията относно понятието за държавна помощ, посочено в член 107, параграф 1 [ДФЕС] (ОВ С 262, 2016 г., стр. 1). Като отхвърлил прилагането на критерия за разумния частен инвеститор към прехвърлянето en bloc на активите на Sernam, Общият съд изопачил фактите по спора и съдържанието на решение „Sernam 2“, като заместил със собствените си мотиви тези, съдържащи се в това решение.
- 130 Второ, Общият съд изопачил решение „Sernam 2“ с позицията си в точка 301 от обжалваното решение, че „[д]околкото условието, свързано с продажбата на активите en bloc, е изключвало пасивите, възможността в случая да се получи отрицателна цена е била изключена по дефиниция“. Като приел, че прехвърлянето en bloc на активите на Sernam трябва да изключи напълно пасивите, както жалбоподателят също е поддържал в подкрепа на третата част на първото основание на жалбата, според изложеното в точки 47–52 от настоящото решение, Общият съд обаче изопачил член 3, параграф 2 от решение „Sernam 2“. Той направил това и с добавянето на непредвидено в решение „Sernam 2“ условие, считайки, че цената на прехвърлянето en bloc на активите на Sernam не може да бъде отрицателна. Всъщност в текста на член 3, параграф 2 от решение „Sernam 2“ само се споменавало изискването за пазарна цена, която, по силата на съдебната практика, може да бъде отрицателна, както става ясно от решенията от 28 януари 2003 г., Германия/Комисия (C-334/99, EU:C:2003:55, т. 133), и от 13 май 2015 г., Niki Luftfahrt/Комисия (T-511/09, EU:T:2015:284, т. 139).
- 131 Трето, жалбоподателят упреква Общия съд за противоречие в мотивите, като е приел в точка 301 от обжалваното решение, че „възможността в случая да се получи отрицателна цена е била изключена по дефиниция“. Подобна констатация била в разрез с посоченото в точка 100 от това решение твърдение, че по силата на член 3, параграф 2 от решение „Sernam 2“ „единственото свързано с цената изискване е тя да бъде пазарна“.
- 132 Четвърто, жалбоподателят счита, че положителната или отрицателната стойност на пазарната цена няма никакво отражение за постигането на целта, преследвана с член 3, параграф 2 от решение „Sernam 2“. По силата на съображение 217 от това решение тази цел се състои в това

Sernam да освободи своите пазарни дялове в полза на независим купувач и да не действа повече под своята предходна правна форма, без да е посочена необходимостта от положителна цена. Според жалбоподателя подобни цели обаче са били постигнати при прехвърлянето на активите на Sernam на пазарна цена, наистина отрицателна, по прозрачна и открита тръжна процедура. Вследствие на това Общият съд изопачил и решение „Sernam 2“, като приел, че прехвърлянето en bloc на активите на Sernam не може по дефиниция да се извърши на отрицателна цена.

133 Освен това от точка 80 от Насоките на Комисията за държавна помощ за оздравяване и реструктуриране на нефинансови предприятие в затруднено положение (ОВ С 249, 2014 г., стр. 1) ставало ясно, че компенсаторните мерки, целящи да намалят нарушенията на конкуренцията „следва по принцип да бъдат под формата на продажба [...] на действащи жизнеспособни и самостоятелни предприятия, които, ако бъдат управлявани от подходящ купувач, могат да се конкурират ефективно в дългосрочен план“. Целта на член 3, параграф 2 от решение „Sernam 2“ отговаряла напълно на тази логика, осигурявайки освобождаването на пазарните дялове на Sernam в полза на купувача на неговите активи и позволявайки му да упражни действителна конкуренция в дългосрочен план. В тази връзка стойността на пазарната цена нямала никакво отражение.

134 Комисията счита, че втората част на шестото основание трябва да се отхвърли.

– *Съображения на Съда*

135 Следва веднага да се отбележи, че макар жалбоподателят да изтъква изопачаване на член 3, параграф 2 от решение „Sernam 2“, на практика той цели да изтъкне погрешно тълкуване от Общия съд на тази разпоредба, в резултат на което последният е отхвърлил критерия за разумния частен инвеститор.

136 Първо, жалбоподателят погрешно поддържа, че задължението за продажба на пазарната цена след провеждане на открита и прозрачна тръжна процедура съответства на прилагането на критерия за разумния частен инвеститор.

137 В това отношение следва да се припомни, че що се отнася до този критерий, въпросът за неговата приложимост трябва да се разграничи от този за неговото прилагане (вж. по-конкретно решение от 3 април 2014 г., Комисия/Нидерландия и ING Groep, C-224/12 P, EU:C:2014:213, т. 29 и 33).

138 Както напълно правилно Общият съд е посочил в точка 292 от обжалваното решение, приложимостта на критерия за частния инвеститор зависи в крайна сметка от това дали съответната държава членка предоставя икономическо предимство на предприятие, на което тя е собственик, в качеството си на акционер, а не в качеството си на носител на публична власт (вж. по-конкретно решения от 5 юни 2012 г., Комисия/EDF, C-124/10 P, EU:C:2012:318, т. 81, както и от 3 април 2014 г., Комисия/Нидерландия и ING Groep, C-224/12 P, EU:C:2014:213, т. 31).

139 След като е била констатирана намесата на публичноправния субект в качеството му на акционер и следователно, след като е била установена приложимостта на критерия за частния инвеститор, по-нататък прилагането на този критерий цели да се определи дали икономическото предимство, предоставено на публично предприятие в каквато и да било форма чрез ресурси на държава членка, с поражданите от него последици, е от естество да наруши или да заплаши да наруши конкуренцията и да засегне търговията между държавите членки (решение от 5 юни 2012 г., Комисия/EDF, C-124/10 P, EU:C:2012:318, т. 89).

- 140 Безспорно, що се отнася до прилагането на критерия за частния инвеститор, от постоянната практика на Съда следва, че пазарната цена е най-високата цена, която частен инвеститор, действащ при нормални условия на конкуренция, е готов да плати за съответното дружество в ситуацията, в която то се намира и че когато публичен орган реши да продаде притежавано от него предприятие и за тази цел използва открита, прозрачна и безусловна тръжна процедура, може да се предположи, че пазарната цена съответства на най-високата оферта (вж. по-конкретно решения от 24 октомври 2013 г., *Land Burgenland* и др./Комисия, C-214/12 P, C-215/12 P и C-223/12 P, EU:C:2013:682, т. 92 и 94, както и от 16 юли 2015 г., *BVVG*, C-39/14, EU:C:2015:470, т. 32).
- 141 При все това и противно на твърдяното от жалбоподателя, приложимостта на критерия за разумния частен инвеститор не би могла да се изведе от условие, което поначало спада към неговото прилагане. Поради това не може да се заключи, че прехвърляне на пазарна цена и посредством открита и прозрачна тръжна процедура представлява непременно изпълнението на този критерий.
- 142 Както генералният адвокат е посочил в точка 142 от своето заключение, изискването компенсаторните мерки да бъдат приложени в условия, целящи възстановяване на здравословната конкуренция, е част от самата същност на компенсацията, но то по никакъв начин не презумира ролята на държавна подкрепа в момента на тяхното прилагане.
- 143 Второ, доколкото жалбоподателят оспорва извода на Общия съд в точка 301 от обжалваното решение относно цената на продажбата en bloc на активите на Sernam, следва да се отбележи, че именно с оглед на задължението за изключване на пасивите от това прехвърляне Общият съд е констатирал, че вероятността да се получи отрицателна цена е изключена по дефиниция. Както обаче следва от точки 54—58 от настоящото решение, напълно правилно той е приел, че член 3, параграф 2 от решение „Sernam 2“ трябва да се схваща като изискващ подобно изключване на пасивите. Вследствие на това не би могло да се твърди, че по този начин Общият съд е добавил условие, каквото не е предвидено в решение „Sernam 2“.
- 144 Трето, доколкото жалбоподателят изтъква допуснато от Общия съд противоречие в мотивите на обжалваното решение, следва да се отбележи, че той сочи доводи, аналогични на тези, развити в рамките на четвъртото основание и обобщени в точка 79 от настоящото решение. В това отношение следва да се припомни, че както беше констатирано в точка 85 от настоящото решение, твърдението в точка 100 от обжалваното решение, че единственото изискване, свързано с цената, въз основа на буквалното тълкуване на член 3, параграф 2 от решение „Sernam 2“, тя да бъде пазарна цена и резултат от открита и прозрачна процедура, е свързано с анализа на понятието „продажба“, с който Общият съд е приел в рамките на втората част от четвъртото основание, представено в първоинстанционното производство, че по принцип продажба може да се извърши на отрицателна цена.
- 145 Следователно това съображение се отнася до въпрос, различен от разгледания от Общия съд в точка 301 от обжалваното решение, относно това дали в конкретния случай на продажба en bloc на активите на Sernam е била възможна продажба на отрицателна цена. Поради тези причини доводът, изведен от посоченото противоречие, не е основателен.
- 146 Четвърто, доколкото жалбоподателят счита, че положителният или отрицателен характер на прехвърлителната цена няма никакво отражение върху преследваната цел с член 3, параграф 2 от решение „Sernam 2“, следва да се отбележи, че тъй като определянето на тази цена зависи от включването на пасивите в прехвърлянето или от изключването им от него, този довод се смесва с този, развит в рамките на третата част на първото основание, съгласно който добавянето на пасивите към продажбата en bloc на активите на Sernam няма никакво отражение върху тази цел. Следователно този довод трябва да се отхвърли поради същите причини като изложените в точки 54—58 от настоящото решение.

147 С оглед на предходното втората част на шестото основание трябва да се счита за неоснователна.

По третата част на шестото основание

– Доводи на страните

- 148 С третата част на шестото основание жалбоподателят поддържа, че като е приел довода, според който принципът на разумния частен инвеститор е неприложим към прехвърлянето en bloc на активите на Sernam поради компенсаторното естество на това прехвърляне, Общият съд е нарушил член 107, параграф 1 ДФЕС.
- 149 Според жалбоподателя този, който трябва да изпълни компенсаторна мярка, е получателят на помощта, независимо дали той е публично или частно предприятие, а не държавата в качеството ѝ на носител на публична власт. При това положение нищо не оправдавало да се отхвърля прилагането на принципа на разумния частен инвеститор по повод на изпълнението на компенсаторна мярка.
- 150 Впрочем от практиката на Съда, и по-конкретно от решения от 5 юни 2012 г., Комисия/EDF (C-124/10 P, EU:C:2012:318, т. 78), както и от 3 април 2014 г., Комисия/Нидерландия и ING Groep (C-224/12 P, EU:C:2014:213, т. 32—37), следвало, че прилагането на посочения принцип е задължително и се налага на Комисията, преди тя да може да стигне до извод за наличието на държавна помощ въз основа на член 107, параграф 1 ДФЕС.
- 151 Макар решение „Sernam 2“ да налагало постигането на точно определена цел, било очевидно, че от правна страна жалбоподателят, в качеството си на акционер на Sernam, трябвало да има икономически рационално поведение, за да постигне тази цел, както би направил частен инвеститор, освен при предоставяне на нови държавни помощи.
- 152 На това основание съдебната практиката, и по-конкретно решение от 11 септември 2012 г., Corsica Ferries France/Комисия (T-565/08, EU:T:2012:415, т. 83 и 84), отчитало напълно факта, че поведението на частните инвеститори е възможно най-икономически рационално в рамката, определена от ограниченията, и в степента, позволена от закона. С оглед обаче на конкретните обстоятелства всякакво друго разрешение, освен действително приложеното, по-конкретно съдебна ликвидация, е щяло да струва по-скъпо. Като отказал да сравни поведението на жалбоподателя с икономическата рационалност, каквато би проявил частен инвеститор, поставен при същите обстоятелства, и като констатирал в точка 309 от обжалваното решение, че логиката на насрещните престации при продажбата на активите на Sernam en bloc е различна от логиката на частен икономически оператор, стремящ се да увеличи максимално печалбите си, или както е в случая, да сведе до минимум загубите си, Общият съд нарушил член 107, параграф 1 ДФЕС.
- 153 Освен това, тъй като въпросът за икономическата рационалност на поведението на жалбоподателя трябва да се приложи към всички елементи на прехвърлянето, Общият съд допуснал също грешки при прилагането на правото и нарушил член 107, параграф 1 ДФЕС в точки 323 и 327 от обжалваното решение, които се отнасят до новите идентифицирани от Комисията помощи, тоест съответно вписването на вземания в ликвидационния пасив на Sernam и гаранциите за задължения, предоставени на приобретателя.
- 154 Освен това, като приел в точка 310 от обжалваното решение, че „спорните мерки следователно са пряко следствие от нарушението на член 3, параграф 2 от решение „Sernam 2“, поради което нямат никаква връзка с прилагането на критерия за частния инвеститор“, Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, при положение че тази констатация е опорочена от отказа да се приложи критерият за частния инвеститор в нарушение на член 107 ДФЕС.

155 Комисията счита, че третата част на шестото основание трябва да се отхвърли.

– *Съображения на Съда*

156 Доколкото жалбоподателят упреква Общия съд, че не е взел предвид критерия за частния инвеститор, следва най-напред да се припомни, че в съответствие с посочената в точка 138 от настоящото решение съдебна практика приложимостта на този критерий зависи от това, че съответната държава членка действа в качеството си на акционер, а не в качеството си на носител на публична власт. В това отношение Комисията извършва цялостна преценка, като взема предвид, освен представените от тази държава членка доказателства, и всяко друго относимо към случая доказателство, което ѝ позволява да определи дали разглежданата мярка е свързана с качеството на акционер или на носител на публична власт на посочената държава членка (вж. в този смисъл решения от 5 юни 2012 г., Комисия/EDF, C-124/10 P, EU:C:2012:318, т. 86, от 24 октомври 2013 г., Land Burgenland и др./Комисия, C-214/12 P, C-215/12 P и C-223/12 P, EU:C:2013:682, т. 60, както и от 1 октомври 2015 г., Electrabel и Dunamenti Egőmű/Комисия, C-357/14 P, EU:C:2015:642, т. 102).

157 По-нататък следва да се отбележи, че с цел констатиране наличието на държавна помощ критерият за частния инвеститор позволява да се установи дали приетите от съответната държава членка мерки отговарят на критерий за икономическа рационалност, така че частен инвеститор би могъл също да е в състояние да ги приеме (вж. по-конкретно решение от 3 април 2014 г., Комисия/Нидерландия и ING Groep, C-224/12 P, EU:C:2014:213, т. 36). По този начин по силата на този критерий условията, на които трябва да отговаря една мярка, за да попадне в обхвата на понятието „помощ“ по смисъла на член 107 ДФЕС, не са изпълнени, ако публичното предприятие бенефициер е могло да получи същото предимство като предимството, което му е предоставено посредством държавните средства, при обстоятелства, съответстващи на нормалните пазарни условия (вж. по-конкретно решение от 4 септември 2014 г., SNCM и Франция/Corsica Ferries France, C-533/12 P и C-536/12 P, EU:C:2014:2142, т. 30, както и цитираната съдебна практика).

158 С оглед на гореизложеното трябва да се констатира, че критерият за частния инвеститор предполага поведението на публичноправния субект да може да се сравни с това на инвеститор, действащ при нормалните пазарни условия.

159 Както обаче става ясно от точки 30—32 от настоящото решение и както е посочил Общият съд в точки 305 и 306 от обжалваното решение, прехвърлянето en bloc на активите на Sernam, посочено в член 3, параграф 2 от решение „Sernam 2“, е било компенсаторна мярка, предназначена да предотврати нарушенията на конкуренцията. Следва, че в точки 307 и 308 от обжалваното решение Общият съд напълно правилно е приел, че предвидените в член 3, параграф 2 от решение „Sernam 2“ мерки не са съответствали на нормалните пазарни условия, и че по този начин, както той е посочил в точка 309 от това решение, „логиката на насрещните престации при продажбата на активите на Sernam en bloc [...] е различна от логиката на частен оператор, стремящ се да увеличи максимално печалбите си или, както е в случая, да сведе до минимум загубите си“, за да направи от това извода в точка 311 от посоченото решение, че Комисията не може да се упрекне за това, че в съображение 155 от решение „Sernam 3“ е отхвърлила въз основа на подобни мотиви критерия за частния инвеститор.

160 Безспорно този критерий не пренебрегва задълженията, които имат икономическите оператори (вж. в този смисъл решение от 4 септември 2014 г., SNCM и Франция/Corsica Ferries France, C-533/12 P и C-536/12 P, EU:C:2014:2142, т. 33, както и цитираната съдебна практика). При все това задълженията, които са част от нормалните пазарни условия, не биха могли да се смесват с тези, целящи да се предотврати нарушението на конкуренцията в рамките на този пазар.

- 161 Макар, както поддържа жалбоподателят, изпълнението на решение „Sernam 2“ да е предполагало той да има икономически рационално поведение, това изпълнение не е можело въпреки това да се извърши в нарушение на член 3, параграф 2 от това решение, както е приел Общият съд в точка 310 от обжалваното решение. Впрочем следва да се констатира, че доколкото жалбоподателят твърди, че частно предприятие, което трябва да приложи решение „Sernam 2“, би предпочело от икономическа рационалност същите условия на прехвърляне на активи en bloc като избраните в конкретния случай, неговите доводи се основават на погрешната предпоставка за съвместимост на този ред за прехвърляне с целта и задълженията, наложени в член 3, параграф 2 от решение „Sernam 2“.
- 162 Освен това, както жалбоподателят се съгласява, мерките, разглеждани от Комисията като нови държавни помощи, не могат да се отделят от прилагането на член 3, параграф 2 от решение „Sernam 2“. Следва, че тези мерки не могат да бъдат преценявани отделно от компенсаторната цел на тази разпоредба, и следователно напълно правилно в точки 323 и 327 от обжалваното решение Общият съд не е приложил критерия за разумния частен инвеститор към тези нови предимства.
- 163 С оглед на гореизложеното третата част на шестото основание трябва да се отхвърли. Поради това шестото основание трябва да се отхвърли в неговата цялост.
- 164 От това следва, че жалбата трябва да се отхвърли.

По съдебните разноски

- 165 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е неоснователна, Съдът се произнася по съдебните разноски.
- 166 В съответствие с член 138, параграф 1 от този правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от същия, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.
- 167 Тъй като Комисията, както и Mory и Mory Team са направили искане за осъждане на жалбоподателя да заплати съдебните разноски и той е загубил делото, следва последният да се осъди да понесе, освен направените от него съдебни разноски и съдебните разноски, направени от Комисията, както и от Mory и Mory Team.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

- 1) Отхвърля жалбата.**
- 2) SNCF Mobilités понася, наред с направените от него съдебни разноски, и съдебните разноски, направени от Европейската комисия, както и от Mory SA и Mory Team.**

Подписи